

Túrmezei Erzsébet: Adventi út

**Te emberi utunkat végigjártad,
Éles kövei lábad is sebeztek,
Ismerős neked a gond, félelem, bánat,
És jól tudod, hogy most is hányszor kell még
Rögös utakon roskadozva mennünk,
Fáradtságot, fájdalmat viselve...
S most ismét karácsony lesz és a lelkünk
Tiszta fényekre, boldog énekekre
Sóvárog. Hozzád kiált szívünk vágya:
Ajándékozd minékünk békességed!
Vond adventi utunkat ragyogásba!
Hiszünk, így cselekszel, ha kérünk Téged.
S ha a szent éjszakában Betlehem
Kis jászla elé borulunk, kezed
Tedd rá hajszolt szívünkre csendesen,
Hogy minden vihar elcsituljon bennünk,
És boldogan ujjongva énekeljünk:
Karácsony! Földre szállt a szeretet!**